

Resum de Tesi Doctoral

DNI/NIE/Passaport

Nom i cognoms

Títol de la tesi

Unitat estructural

Programa

Codis UNESCO

(Mínim 1 i màxim 4, podeu veure els codis a http://doctorat.upc.edu/doc/impresos/impres_codunesco2.pdf)

Resum de la tesi de 4000 caràcters màxim (si supera els 4000 es tallarà automàticament)

Una de las cuestiones clave del urbanismo es la gestión del proceso de redacción y aprobación del planeamiento. Muy particularmente en lo que se refiere a la definición de lo que en esta tesis llamamos modelo urbano, es decir, la trinidad formada, en primer lugar por el uso del suelo, en segundo lugar por la edificabilidad y finalmente por las tipologías edificatorias. En esta tesis se intenta ver qué factores tienen influencia en la determinación del modelo urbano consagrado en el planeamiento derivado. Se parte de la hipótesis de que, además de los factores clásicos afiliados a la economía urbana (p.e. accesibilidad), la sociología (p.e. jerarquización social del espacio), las externalidades (p.e. la calidad ambiental) y la demografía (p.e. necesidades objetivas de vivienda) existen otros que pueden ser tan importantes como los anteriores. La naturaleza de estos nuevos factores estaría afiliada a las voluntades políticas de quienes tienen injerencia en la redacción/aprobación del planeamiento, a los intereses particulares y de la ciudadanía. En definitiva estas condicionantes podrían ser llamadas agentes (p.e. administración y administrados) y procesos (p.e. procesos de reivindicación social). Así pues el objetivo fundamental de esta tesis es estudiar el peso que tienen estas condicionantes en la configuración del modelo urbano.

La tesis tiene dos partes: una teórica, en la que se desarrolla la teorización del modelo urbano, su regulación, el proceso de concepción, su plasmación en un plan que ha de ser aprobado, así como las condicionantes del uso del suelo, la densidad y las tipologías. Una segunda, en la cual, mediante un modelo de regresión logit se estudia hasta qué punto los factores clásicos son capaces de predecir la forma en cómo, en la Región Metropolitana de Barcelona, se ha configurado el modelo urbano plasmado en 168 sectores de planeamiento derivado. De manera que si los factores clásicos de asignación de usos/densidades/tipología fuesen capaces de explicar la mayor parte de la varianza de la muestra, entonces nuestra hipótesis tendría que ser rechazada; si por el contrario, la parte no explicada fuese relevante, entonces querría decir que los condicionantes (agentes y procesos) podrían tener un papel en el proceso de dicha asignación.

Las conclusiones del apartado cuantitativo apuntan que los factores clásicos sólo son capaces de explicar el 51,2% de los casos; para saber si la parte no explicada (i.e. el error del modelo) se debía a problemas en las fuentes/falta de información, o si de verdad podría deberse a otros factores, se realizó un análisis pormenorizado de cada caso. Tras dicha revisión se hizo evidente la necesidad de estudiar con detalle, y con el concurso de las técnicas cualitativas, dos casos en Barcelona, en donde claramente el modelo estaba errado. El análisis realizado sobre el expediente de aprobación de los planes, un estudio de campo y entrevistas en profundidad con los agentes implicados, reveló la enorme complejidad inherente a los agentes y los procesos, evidenciada en la gestión de la redacción y aprobación de los mismos, cuya influencia acabó reconduciendo, es decir, reconfigurando el modelo urbano que hubiese resultado simplemente de considerar los factores clásicos de asignación de usos/edificabilidades/tipologías.

Una de las principales aportaciones de la tesis ha sido, por tanto, poner de relieve el importante papel que tiene el planeamiento derivado, ya que al estar más próximo a la realidad, a los agentes y a los procesos del territorio, permite construir la hipótesis de ciudad de una forma inductiva, es decir, al tiempo que se redacta/aprueba/gestiona; muy por el contrario de lo que ocurre con el planeamiento general cuyas hipótesis son proposiciones a ser comparadas en ocasión de su desarrollo, y muchas veces refutadas mediante su frecuente modificación.

Lloc Data

Signatura

Resum de Tesi Doctoral

DNI/NIE/Passaport	
Nom i cognoms	María de la Concepción Crespo Blanco
Títol de la tesi	"Factors determinants de la configuració del model urbà en el planejament urbanístic derivat: El cas de B
Unitat estructural	Construccions Arquitectòniques I
Programa	Gestió i Valoració Urbana i Arquitectònica
Codis UNESCO	330537 120909 530202 620103

(Mínim 1 i màxim 4, podeu veure els codis a http://doctorat.upc.edu/doc/impresos/impres_codunesco2.pdf)

Resum de la tesi de 4000 caràcters màxim (si supera els 4000 es tallarà automàticament)

Una de les qüestions clau de l'urbanisme és la gestió del procés de redacció i aprovació del planejament. Molt particularment pel que fa a la definició del que en aquesta tesi s'anomena model urbà, és a dir, la trinitat formada, en primer lloc per l'ús del sòl, en segon lloc per l'edificabilitat i finalment per les tipologies edificatòries. En aquesta tesi s'intenta veure quins factors tenen influència en la determinació del model urbà consagrat en el planejament derivat. Es parteix de la hipòtesi que, a més dels factors clàssics afiliats a l'economia urbana (p.e. accessibilitat), la sociologia (p.e. jerarquització social de l'espai), les externalitats (p.e. la qualitat ambiental) i la demografia (p.e. necessitats objectives d'habitatge) hi ha altres que poden ser igualment importants com els anteriors. La naturalesa d'aquests nous factors estaria afiliada a les voluntats polítiques dels que tenen ingerència en la redacció / aprovació del planejament, als interessos particulars i de la ciutadania. En definitiva aquests condicionants podrien ser anomenats agents (p.e. administració i administrats) i processos (p.e. processos de reivindicació social). Així doncs, l'objectiu fonamental d'aquesta tesi és estudiar el pes que tenen aquests condicionants en la configuració del model urbà.

La tesi es divideix en dues parts: una teòrica, en la qual es desenvolupa la teorització del model urbà, la seva regulació, el procés de concepció, la seva plasmació en un pla que ha de ser aprovat, així com les condicionants de l'ús del sòl, la densitat i les tipologies. Una segona, en la qual, mitjançant un model de regressió logit s'estudia fins a quin punt els factors clàssics són capaços de predir la forma en com, a la Regió Metropolitana de Barcelona, s'ha configurat el model urbà plasmat en 168 sectors de planejament derivat. De manera que, si els factors clàssics d'assignació d'usos / densitats / tipologia fossin capaços d'explicar la major part de la variància de la mostra, la nostra hipòtesi hauria de ser rebutjada, si pel contrari, la part no explicada resultés rellevant, voldria dir que els condicionants (agents i processos) podrien tenir un paper en el procés d'aquesta assignació.

Les conclusions de l'apartat quantitatiu apunten a que els factors clàssics només són capaços d'explicar el 51,2% dels casos; per conèixer si la part no explicada (i.e. l'error del model) es devia a problemes en les fonts / manca d'informació o si de veritat podrien ser conseqüència d'altres factors, es va realitzar una anàlisi detallada de cada cas. Després d'aquesta revisió es va fer evident la necessitat d'estudiar amb detall, i amb el concurs de les tècniques qualitatives, dos casos a Barcelona on clarament el model es mostrava errat. L'anàlisi realitzada sobre l'expedient d'aprovació dels plans, un estudi de camp i la realització d'entrevistes en profunditat amb els agents implicats, va revelar l'enorme complexitat inherent als agents i els processos, evidenciada en la gestió de la redacció i aprovació dels mateixos, la seva influència va acabar reconduint, és a dir, reconfigurant el model urbà que hagués resultat simplement de considerar els factors clàssics d'assignació d'usos / edificabilitats / tipologies.

Una de les principals aportacions de la tesi ha estat, per tant, posar en relleu l'important paper que té el planejament derivat, ja que en estar més proper a la realitat, als agents i als processos del territori, permet construir la hipòtesi de ciutat d'una forma inductiva, és a dir, alhora que es redacta / s'aprova / i es gestiona, molt al contrari del que passa amb el planejament general, on les seves hipòtesis són proposicions a ser comparades en ocasió del seu desenvolupament, i moltes vegades refutades mitjançant la seva freqüent modificació.

Lloc	Barcelona, Espanya	Data	2 maig 2012
------	--------------------	------	-------------

Signatura

Resum de Tesi Doctoral

DNI/NIE/Passaport	<input type="text"/>
Nom i cognoms	<input type="text" value="María de la Concepción Crespo Blanco"/>
Títol de la tesi	<input type="text" value="Factors determining the configuration of the urban model configuration in urban planning: The case of B;"/>
Unitat estructural	<input type="text" value="Construccions Arquitectòniques I"/>
Programa	<input type="text" value="Gestió i Valoració Urbana i Arquitectònica"/>
Codis UNESCO	<input type="text" value="330537"/> <input type="text" value="120909"/> <input type="text" value="530202"/> <input type="text" value="620103"/>

(Mínim 1 i màxim 4, podeu veure els codis a http://doctorat.upc.edu/doc/impresos/impres_codunesco2.pdf)

Resum de la tesi de 4000 caràcters màxim (si supera els 4000 es tallarà automàticament)

One of the key issues of urban management is the process of drafting and approval of planning. Very particularly with regard to the definition of what in this thesis we call urban model, i.e., Trinity formed first by the use of soil, second by the build ability and finally the building typologies. In this thesis we try to see what factors influence the determination of the urban model enshrined in planning legislation. It starts from the assumption that, besides the classical factors belonging to the urban economy (e.g. accessibility), sociology (e.g. social hierarchy of space), externalities (e.g. environmental quality) and demographics (e.g. housing needs) there are others who may be as important as the ones above. The nature of these new factors would be affiliated with the political will of those involved in drafting / planning approval, the private and the public interests. Ultimately these conditions could be called agents (e.g. government and stakeholders) and processes (e.g. processes of social demands). Therefore the main objective of this thesis is to study the weight that these factors in shaping the urban model.

The thesis has two parts: a theoretical one, which develops the theory of the urban model, its regulation, its process design, its shaping into a plan that has been approved and the determinants of land use, density and typologies. In the second part, using a logit regression model is studied to what extent the classic factors are able to predict the way in how, in the Metropolitan Region of Barcelona, has configured the model embodied in 168 urban areas of planning legislation. Therefore if the classic factors of land use allocation / density / typology would be able to explain most of the variance of the sample, then our hypothesis should be rejected. If on the contrary, the unexplained portion was relevant, then it would mean that the determinants (agents and processes) may have a role in this allocation process.

The findings of the quantitative section suggest that the classical factors can explain only 51.2% of cases; to see if the unexplained portion (i.e. the model error) was due to problems in the source / lack of information or if they really could be due to other factors, was performed a detailed analysis of each case. Following this review it became clear the need to study in detail and with the support of qualitative techniques, two cases in Barcelona where the model was clearly wrong. The analysis performed on the file for approval of plans, a field study and interviews with stakeholders, revealed the enormous complexity inherent to the agents and processes evidenced in the management of the drafting and approval thereof, whose influence over redirecting, i.e. reconfiguring the urban model that would result simply by considering the classic factors of land use allocation / build abilities / typologies.

One of the main contributions of this thesis was therefore to highlight the important role of the planning legislation, which being closer to reality, to the agents and the processes of the territory, allows building a city hypothesis inductively, i.e. while it drafts / approves / managed; quite the opposite of what happens with the general planning whose hypotheses are propositions to be compared on the occasion of its development, and often contradicted by its frequent modification.

Lloc	<input type="text" value="Barcelona, Spain"/>	Data	<input type="text" value="May 2, 2012"/>
------	---	------	--

Signatura